

ĂUREL BUZILĂ

(1924—1986)

Pentru toți cei care l-au cunoscut, Aurel Buzilă a fost omul de temeinică structură morală, mereu aplecat cu deplină dăruire în munca sa de reconstrucție, de redare a strălucirii trecutului. Acest calm prețuitor al valorilor străbune ne-a părăsit pentru totdeauna, răpus de boala cea neîndurătoare, la 5 aprilie 1986, într-o primăvară de la care spera să-i fie început de împlinire a unor mai vaste planuri.

S-a născut la 6 martie 1924 într-o familie de vechi oameni de frunte din partea locului, în comuna Șaru Dornei (azi Panaci), din județul Suceava. A urmat școala primară în satul natal și gimnaziul mixt la Vatra Dornei, absolvind în 1943 cursurile Școlii Normale pe care le-a urmat la Bistrița Năsăud, Piatra Neamț și Cernăuți. A terminat apoi Școala de ofițeri de rezervă-infanterie de la Ineu — Arad cu gradul de sublocotenent. În primele zile de după 23 August 1944 a participat ca elev la aprigele lupte împotriva ocupantului horthyst, fapt pentru care mai târziu, în 1954, a fost distins cu Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” și a fost recunoscut veteran de război. După terminarea războiului, a funcționat în învățămînt, mai întâi în comuna natală și apoi în mai multe localități din județul Neamț, îndeplinind și funcția de director la Bodeștii de Jos.

Remarcat pentru priceperea sa și iubirea de antichități de către Constantin Matasă, întemeietorul Muzeului Arheologic din Piatra Neamț, este angajat la această de acum prestigioasă instituție la 22 noiembrie 1954. Ucenicește multă vreme pe lângă venerabilul său mentor, participînd, între altele la efectuarea unor cercetări de suprafață și la mai multe șantiere arheologice. Dintre acestea din urmă, s-a simțit atras mai ales de importanta stațiune arheologică de la Bîtea Doamnei, publicînd două ample studii despre ceramica geto-dacică descoperită acolo. Membru activ în colegiul de redacție al revistei MEMORIA ANTIQUITATIS, participant de neînlocuit la realizarea atîtor expoziții arheologice, contribuind prin alcătuirea unei ilustrații de cea mai înaltă calitate la reușita atîtor cărți și studii de istorie, Aurel Buzilă își descoperă treptat vocația, dedicîndu-se într-o vreme cînd domeniul respectiv nu se bucura de prețuirea cuvenită — activității de restaurare-conservare. În 1970 absolvă Facultatea de Istorie-Filosofie (secția istorie) a Universității „Al. I. Cuza” din Iași, cu media 10 obținută la lucrarea de licență. Participînd la cîteva acțiuni de restaurare-conservare pe plan național și remarcîndu-se printr-un profesionalism deplin, a fost numit lector al Centrului de perfecționare a cadrelor pe lângă Consiliul Culturii și Educației Socialiste, calitate în care și-a adus o contribuție remarcabilă la formarea mai multor serii de tineri muzeografi. Desfășurînd totodată o bogată activitate culturală și manifestîndu-se ca un activist pe tărîm obștesc, a fost ales membru al Biroului Executiv al Comitetului județean Neamț al O.D.U.S.

Prin tot ce a făcut, a căutat să fie un demn urmaș al lui Constantin Matasă, să continue bunele tradiții inițiate de acesta. Nu întâmplător, ultimul său articol este dedicat memoriei fondatorului muzeului pietrean. Și — într-adevăr — acest robust model, precum și limpedele țel de a sluji pe cât îi stătea în putință istoria patriei, l-au făcut să contribuie atât de mult la punerea în valoare a vestigiilor de neprețuit pentru trecutul nostru, la creșterea prestigiului instituției în care pășea ca într-un templu. Pentru noi toți, cei care l-am cunoscut, l-am prețuit și l-am iubit, a ilustrat, cu privirile lui albastre, senine și intense totodată, o tradiție activă legată de cultul valorilor strămoșești.

Iată de ce AUREL BUZILA rămîne, chiar dacă nu mai este !

Marius Alexianu

LISTA LUCRĂRILOR ȘTIINȚIFICE

1. *Despre ceramica daco-getică lucrată cu mîna de la Bîtca-Doamnei, Piatra Neamț*, în *MemAntiq*, II, 1970, p. 237—250.
2. Expoziția „*Noi descoperiri arheologice în județul Neamț (1965—1969)*”, în *MemAntiq*, III, 1971, p. 561—570 (în colaborare).
3. *Două morminte din secolul al IV-lea e.n. de la Doina-Girov, județul Neamț*, în *Carpica*, 1972, p. 99—103 (în colaborare).
4. *Despre ceramica daco-getică lucrată cu roata de la Bîtca Doamnei, Piatra Neamț*, în *MemAntiq*, IV—V, 1972—1973, p. 93—113.
5. *Restaurarea și conservarea unui vas neolitic Cucuteni A—B*, în *MemAntiq*, IV—V, 1972—1973, p. 295—299.
6. *Petrodava 2000. Tradiție și continuitate*, Piatra Neamț, 1980, 143 p. (colaborare).
7. *Restaurarea și conservarea unui pistol cu cremene din colecția de arme a Muzeului județean de istorie Piatra Neamț*, în *MemAntiq*, VI—VIII (1974—1976), 1981, p. 319—333.
8. *Cum a fost restaurată și conservată „Hora de la Frumușica”*, în *MemAntiq*, VI—VIII (1974—1976), 1981, p. 335—339.
9. *Metode de conservare și restaurare în laboratorul Muzeului județean de istorie din Piatra Neamț*, în *MemAntiq*, IX—X (1977—1979), 1985, p. 719—732.
10. *Din activitatea culturală a lui Constantin Matasă*, în *MemAntiq*, XII—XIII, sub tipar.